

III. RSD Nemzetközi Carp Cup II. rész

Minek köszönhető a győzelmünk?

Közeledve az ötvenhez, egyre jobban foglalkoztat a gondolat, hogy mit hagyok majd hátra az utókornak a hosszúnak mondható, több évtizedes horgászmúltamból. Végighorgásztam szinte az egész világot, Magyarországon is rengeteg vízparton eltöltött órának, valamint a felhalmozódott tapasztalatnak is köszönhetően sok bojlis versenyt megnyertem vagy dobogóra állhattam. Sokat gondolkodtam azon, hogy ezt a felhalmozódott tudást, rengeteg tapasztalatot hogyan osszam meg mindenkivel, mi legyen ennek a módja. Félreértés ne essék, ez nem nagyképi duma, nem a hiúság szól belőlem. Sokan kértek már rá, hogy élményeimet, tapasztalataimat vessem papírra, és könyv formájában jelentessem meg. Egyszer majd ennek is eljön az ideje, de még korainak érzem. Most inkább a behordós horgászversenyeken szerzett tapasztalataimról szeretnék írni, amiket tíz pontban foglaltam össze. Ezek természetesen nemcsak a versenyhelyzetekre lesznek jellemzőek, hanem mindennapos horgászataink során is alkalmazható ötletek, tippek. Nem „szentírás”, bár szívesen ajánlom mindenki figyelmébe. Az alap, a kiinduló pont a Taska Hungary Team győzelme, mely kiválóan jellemzi azt a tíz gondolatot, ami, szerintem, feltétlenül kell a siker eléréséhez.

1. Terepszemle, a víz megismerése.

Soha ne menjünk úgy versenyre, hogy előtte legalább kicsit nem ismerkedünk meg az adott vízterülettel, a verseny helyszínével. Így tisztában lehetünk a víz jellegével, felderíthetjük annak jelentős részét. A teszhorgászat során nagyon fontos információkat szerezhetünk be, melyek nagy segítségünkre lehetnek majd a versenyen. Az RSD-n például szembesülhetünk a hihetetlen mennyiségű kagylóval, az akadók és a mesterséges tartások jelentőségével, de a vízállás döbbenetes mértékű, kapást befolyásoló hatással is. Ezen kívül még rengeteg apró, de nélkülözhetetlen információt megtapasztalhatunk, beszerezhetünk, melyek a későbbiek folyamán nagyon jól jöhetnek.

2. A helykeresés fontossága és alapeszközei.

Radar nélkül el se kezdjük a versenyt! Ez különösen igaz az RSD-re, hiszen itt a halak a megszokottnál is jobban keresik a töréseket, akadókat, tartásokat. A radar segítségével felderíthetjük a víz alatti területet, s ha jó minőségű a készülékünk, akkor nagyon részletgazdag képet kaphatunk kézhez. Nekem egy Lowrance HDS 5-ös radarom van, melyhez két sonarfejet is beszereztem. Ezek segítségével szinte három dimenzióban látom a víz alatt elterülő világot, majdhogynem nyitott könyv előttem minden. Nagyon fontos még a megfelelő minőségű tapogató karó. Kagyló- és kavicspadok kitapogatása során nélkülözhetetlenek, de az iszapréteg vastagságának a megmérése is kiválóan alkalmasak.

3. Mit horgászunk, milyen helyek lehetnek a nyerők?

A halak minden vízben szeretik a búvóhelyeket, az ilyen jellegű területeket előszeretettel keresik fel, vagy akár tartózkodnak és táplálkoznak ott a nap 24 órájában. Na, ez az RSD-re fokozottan igaz! Nem mondom, hogy nyílt terepen nem lehet fogni – tavasszal nagyon szép halakat fogtam sík kagylópadokon –, de sokkal eredményesebbek lehetünk, ha akadókat, tartásokat horgászunk meg. A versenyen is ilyeneket kellett keresni, és ez elsőre nekünk is csak kevésbé sikerült. Egy napnak el kellett telnie, mire rábukkantunk a lényegre, s megindultak a fogások. Olyan betontörmelékéből, betonvasból felépített tartást fedeztünk fel, mely igazi „halbányának” bizonyult.

Meglepő, de annál nagyobb öröm volt, hogy a hideg víz ellenére októberben is táplálkozott az amur

Minden kifogott hal komoly „felhajrással” járt, rengetegen voltak jelen a mérlegelésnél. Hitelesítés, filmezés, fotózás kötelező jelleggel!

Nagyon korrekt és sportszerű csapatokat ismertem meg a versenyen, a makádi Ezüstparton

RSD = kagyló! Nem láttam még olyan vizet, amit ennyire ellepett volna a kecskeköröm kagyló. Átok és áldás egyben!

4. A csónak és főbb kiegészítő eszközei.

A csónak legyen stabil, strapabíró és gyors. De talán a legfontosabb, hogy szinte össze legyünk növe vele, minden rezdülését ismerjük, akár becsukott szemmel is tudjunk vele közlekedni. Mindennek kézre kell állni, hiszen a bizonytalankodás, a lassúság akár halvesztéshez is vezethet. Nagyon fontos tartozék a megbízható csónakmotor. A fokozatmenteseket nem szeretem, nekem az „ötebességes” az ideális. Nagyméretű merítőszák feltétlenül legyen bekészítve a csónakba, de a pontymatracról sem szabad megfélekedni

5. Milyen apróságok nem hiányozhatnak a csónakból?

Egy behordásos, pontyfogó bojlis versenyen nekem fontos, hogy a kapást és a sikeres fárasztást követően azonnal újra tudjak csalizni, a szerelékét az etetésre leengedni, és azt megszórni a kiválasztott etetőanyaggal. Úgy gondolom, időt és akkumulátort pazarolunk abban az esetben, ha a szákolást követően kimegyünk a partra, és újból visszatérünk a felcsalított készséggel és az etetőanyaggal. Dupla

munka ugyanazért a célért! Tehát feltétlenül legyen a csónakban fűzőtű, olló, kisméretű végszereléses doboz, tartalékólmom, csali és etetőanyag. Ezek segítségével pillanatok alatt elvégezhetjük az újracsalizást, beetethetünk és „vágthatunk ki” a part felé. Természetesen, hogy mindez megvalósuljon, előbb a halat kell biztonságba helyezni, aminek alapfeltétele, hogy a csónakban mindig legyen halkímélő paplan, mely kétrétegű, hajtogatható és tépőzárral rendelkezik. A vastag párnás alsó fele megvédi a halat a sérülésektől, a felső, vékonyabb tépőzárás réteg jótékony sötétséget borít rá, amitől viszonylag megnyugszik.

6. A csapatmunka fontossága.

Ha nincs meg az összhang, egyetértés a csapattagok között, felesleges elmenni a versenyre. Vitának semmilyen körülmények között nincs helye! Ez nem jelenti azt, hogy szakmai jellegű egyeztetés, beszélgetés nem folyhat a csapattagok között. Sőt! Ezek csak építőek lehetnek, a csapat szekerét tolják előre.

7. A felszerelés.

Úgy gondolom, a horgászbótnak akkora jelentősége nincs az RSD-n. Mivel behordásos horgászmodszerről van szó, az orsónknak komoly zsinórkapacitással kell rendelkeznie. 35-ös zsinórból minimum 350-400 méter menjen rá. A zsinór viszont rettentően fontos! Általában a csapatok a nádasba vágott, szűk helyre kerülnek, ahol a négy bot éppen elfér. Ezért kell a jól látható neonzöld vagy -sárga zsinór, hogy lássuk, amikor ki- és beközeledünk a csónakkal. A kagylók nagyon veszélyesek, ezért nekünk a felszerelésünk képzeletbeli lelkét a 30-40 méter hosszú, 50-60-as monofil előtétzsinór képezte. Ezt még a kagyló sem tudta elvágni! Horogból kettőt használtunk, s mindegyik jól vizsgázott, hiszen tartották a halat a szákolásig. Kényes pont még az előke. 20-25 centis hosszban, vastag, 0.46-os merev fonott zsinórt használtunk. Bár voltak rajta apró sérülések, de a kagylók nem bírtak vele.

8. A végszerelések és a csalizási technika.

Az RSD versenyen a végszerelékünk elhagyós volt, melyen az akasztást 150 grammos ólmok biztosították. Bár az első napokban próbát tettünk a helikopter végszerelékkel is, végül éppen az ólomelhagyás miatt lecseréltük. Úgy gondolom, a csalizásnak nincs akkora jelentősége az RSD-n, mint azt sokan gondolják. Talál meg a halat, annak kedvenc tartózkodási helyét! Mi nagyon keveset ettünk, és azt is sűrűn tettük. Mit is jelent ez? Nem volt alapozó etetés, de kapások és az újracsalizások után mindig egy-egy marék bojlit és aprómagvat szórtunk a letett végszerelékre. Egy szemet sem szórtunk szét nagyobb távolságra, próbáltuk méteres körben koncentrálni az anyagot.

9. Kapás, fárasztás, szákolás.

Akadós, kagylós terepeken, a behordandó távolságoktól függetlenül, a kapás bekövetkeztével nem szabad bevágni, feszegetni, tépni a megakasztott halat. Szinte csak két ujjal kell megfogni a horgászbót, vilámgyorsan csónakba szállni, s maximális sebességgel a megakasztott hal fölé kell állni. Nekünk az RSD versenyen egyetlen halunk sem ment el, minden fárasztást sikeresen befejeztünk! Volt egy komoly akadónk, de mivel nem erőltettük a halat, azok nem mentek be, szinte kikerültek. Minek köszönhető ez? Kapáskor az ólom leoldódott, leakadt, feszegető hatás a partról sem érkezett a hal felé, így az megállt, hiszen hirtelen nem tudta, mi a helyzet, azt sem tudta, hol van. Főlé értünk, felbillentettük, s pár perc után minden halat sikeresen megszákolunk. Ennyi, és nem több!

10. Fizikálisan és szellemileg is legyünk topon.

Nem egyszer szomorúan veszem tudomásul, hogy sokaknak a horgászat egyet jelent az alkoholfogyasztással. Versenyeken ez szóba sem jöhet! A túlzott alkoholfogyasztás egyenlő a dekoncentrációval, a figyelem lanygulásával. Hosszú órákra szellemileg is nullára lehet vágni magunkat az alkoholnak köszönhetően. És akkor még nem beszélünk a balesetveszélyről! Ha nem tudjuk uralni a mozdulatainkat a csónakban, gyorsan jöhet a baj. Fontos, hogy a versenyeken gyorsan tudjunk reagálni olyan helyzetekre, amikor valamilyen változás tapasztalható. Gondolok itt időjárás- vagy vízállásváltozásra, de esetleg a szomszéd csapat taktikaváltása is figyelemre méltó lehet. Ezekben az esetekben döntő lehet, hogy milyen hamar észleljük, és milyen gyorsan reagálunk rájuk.

Mint már említettem, ezek a saját tapasztalataim, melyek hosszú évtizedek alatt halmozódtak fel bennem, az RSD-hez hasonló behordós bojlis versenyeken. Sajnos az írás véges terjedelme miatt igazán részletesen nem áll módomban minden pontot kifejteni, de úgy gondolom, kiinduló pontnak ez elegendő lehet. A saját tapasztalat, a horgászatok során megszerzett rutin minden másnál többet ér, ettől válik mindenki igazán jó horgásszá!

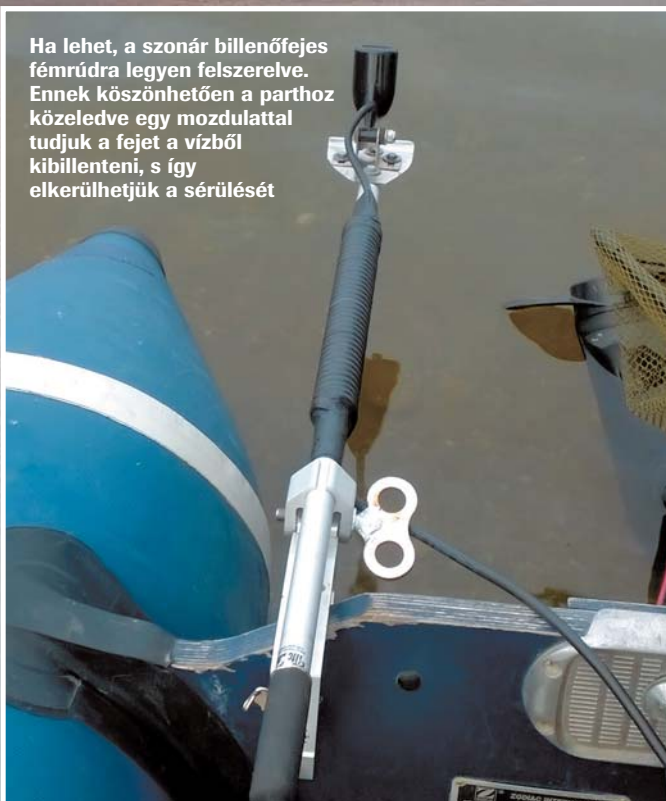
Ladányi Tamás

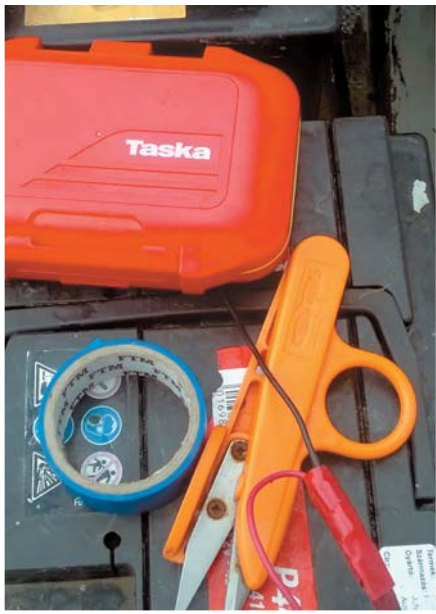
A csónaknak készenlében kell állnia, hogy a kapást követően azonnal a hal után tudjunk „iramodni”

Csónakmotor, radar, merítőszák. Alapfelszerelések a csónakba helyezve, egy behordásos horgászversenyen

Ha lehet, a szonár billenőfejes fémrúdra legyen felszerelve. Ennek köszönhetően a parthoz közeledve egy mozdulattal tudjuk a fejet a vízből kibillenteni, s így elkerülhetjük a sérülését

Újracsalizáshoz szükséges kiegészítő eszközöket is tároljuk a csónokban

A csónakkal történő biztonságos haladás érdekében ríktó színű, éjjel is jól látható főzsinórt helyezünk fel az orsó dobjára

A hosszabb ideig tartó horgászversenyek nélkülözhetetlen felszerelése az elektromos kapásjelző

Mivel az RDS-n akadóban is horgászunk, ajánlott olyan végszerelést használni, amiről a kapást követően leoldódik, leakad az ólom

Nagyon fontos egy csapaton belül az összhang! Ferivel szinte olvasunk egymás gondolatában, beszélünk is majdhogynem felesleges, mozdulatokból megértjük egymást

Bár a III. RSD Pontyfogó Carp Cup a behordásos horgászatról szólt, azért fent állt a gubancolódás veszélye, azaz az előkénk főzsinórra történő feltekeredése. Ezt a bosszantó gubancot mi kivédtük a kissé merevebb eltartó csövecskének köszönhetően

